

Nihho perresse ei tulnud rougedest ka mitte
wigga, sest Hans olli moisa poolt seátud rou-
ged pannemaa, ja teádis kúl kuid a piddi lapsi
hoidma. Ei olnud ka mitte temma sú, et surri
rougesse mitto innimest Tamma wallas, sest
rummalad wannemad ei wðtnud dþpetust
västo. Kui lastele ollid rouged pandud,
ei siis fantud diget hooft, et olleksid joudnud
hakkada kúlge; mitmel saiwad warrokoga
árrapihkitud, saunás árrapestud, eht ka ei
hakkanud eßimessé pannemisséga kúlge.
Ukki ei tulnud párrast omma last näitma,
kas ka olleksid pandud rouged hästi aianud
vålsa, woi kas olleks tarvis olnud ueste van-
na. Sesamma västotdrumisse párrast said
mitmed wiggaseks, ja paljo surri foggoni
árra, et rummalad ei tahtnud sedda heatwas-
towðta, mis wannemad sowisid rahwale.

Kui kallewi-tðbbi tulli Nihho perresse,
siis Hans pallus firriko jurest rohto. Anti
temmale salmiaiki rohto, ja kásti sest sammas

wðtta måratud vðssä (noa otsa tåie), ja se
peále wallada tobi tåie fewa wet, ja pißut
maggusat hulka panna, mis peab ni kaua
sama ümberligutud, funni se salmiaiki rohhi
on sullanud örra; olli se árrajahatumud, siis
anti haigedele igga kahhe tunni taffa lus-
sika tåie. Uhtlaši hoiti lapsi wágga hästi tule
cest ja lapsed said jálle terveks.

Letede, rougede ja kallewi-tðbbe aial ei
sanud lapsed mitte vihheldud, ei pestudgi,
waid aina peti neid hästi parrajas sojaš,
funni uus nahk ihho peále sanud tuggewaeks.
Se keik on wágga tarvis, sest muido lððb
haigußse vihha ihho sisße, et innimenne saab
wiggaseks ja pöddurakeks; kallewi-tðbbi aiaš
muido ihho paistetama, panneb kurgó finni,
ja ennamiste tulleb surm se járrel. Agga keik
need wiggadussed tullewad sest, et ci hoita
haigid kolm ja nelli náddalat kúlma sile cest,
et lasta palja jallo astuda kúlma fi-vvi pðr-
randa peále, et anta neile kúlma jomaaega